

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8T/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519010271
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8519010271.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca Mgr. Vladimír Gurka, na hlavnom pojednávaní dňa 18.11.2019 v Starej Ľubovni v trestnej veci proti obž. T. P. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný T. P., nar. X.X.XXXX v X. S., trvale bytom O. XXX, okres X. S.,

je vinný, že

dňa 13.3.2019 v čase o 11.00 hod. v lesnom poraste nachádzajúcom sa na parcele registra C č. XXXX (chránené vtáčie územie) v katastrálnom území obce O., okres Stará Ľubovňa patriacej do lesného pôdneho fondu, evidovanej na LV č. XXXX, ktorej bezpodielovými spoluvlastníkmi sú S. O. a Q. O., obaja trvale bytom O. XXX, okr. X. S., si bez povolenia na výrub a ťažbu dreva prisvojil jeden kus drevnej hmoty druhu Lieska obyčajná (*corylus avellana*) o dĺžke 300 cm a stredovom priemere 6,5 cm, ktorý vyrúbal v lese, čím S. O., nar. XX.X.XXXX a Q. O., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom O. XXX, okr. X. S. spôsobil škodu vo výške 0,26 eur, pričom uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1T 72/2018-117 zo dňa 4.7.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.7.2018, a ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 2 /dva/ mesiace, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 18 /osemnásť/ mesiacov,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou je drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31.7.2019.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.7.2019, za použitia § 56 ods. 2, § 38 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona peňažný trest vo výške 400,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.7.2019 súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, stanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovi podal na obžalovaného T. P. obžalobu pre skutok, ktorý je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

2. Súd uznal obžalovaného vinným z tohto skutku trestným rozkazom zo dňa 3.9.2018 a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na 7 mesiacov so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

3. Proti trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odpor, na ktorom trval aj po otvorení hlavného pojednávania. Namietol, že na vyhodnotenie konania páchatela (vo všeobecnosti) je potrebné zohľadniť jednak jeho osobné pomery, ako aj okolnosti, za ktorých došlo ku skutku. Inak povedané samotné rozhodnutie o vine a treste má v sebe subsumovať nielen represívnu a výchovnú funkciu, ale i zásadu humánosti, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie. Uloženie trestu odňatia slobody je najvážnejším zásahom štátu do osobnej integrity človeka. Napriek nesporným výhodám, najmä u najviac narušených páchateloch, skrýva tento druh trestu aj mnohé nevýhody. Zo sociologického a psychologického hľadiska pretŕha väzby odsúdeného s každodennou realitou, odsúdený spoznáva iné - väzenské návyky, ktoré sú však v reálnom živote sotva použiteľné. Tieto faktory v mnohých prípadoch deformujú osobnosť odsúdeného. Ako jedna z možností riešenia tohto problému sa javí ukladanie alternatívnych trestov. Poukázal ďalej na skutočnosť, že sa ku skutku priznal, uznal svoju vinu, svoje konanie úprimne oľutoval, v štádiu po vznesení obvinenia účinne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Vzhľadom na tieto skutočnosti považoval uložený trest odňatia slobody za neprimerane prísny a navrhol uložiť niektorý z alternatívnych trestov, a to buď trest domáceho väzenia, trest povinnej práce alebo peňažný trest, keďže od 1.5.2019 je zamestnaný v pracovnom pomere na dobu neurčitú a jeho priemerný čistý mesačný zárobok je 685,10 eur. Navrhol preto nariadiť hlavné pojednávanie a po vykonaní dokazovania rozhodnúť v kontexte uvedeného.

4. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.11.2019 obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, teda že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Súd po preskúmaní jeho vyhlásenia toto prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

5. Prokurátor v záverečnej reči navrhol uznať obžalovaného za vinného z prečinu krádeže podľa obžaloby a uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý v poukazaní na opakovanú trestnú činnosť obžalovaného považoval za najúčinnější prostriedok z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie.

6. Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči takisto navrhol uznať obžalovaného za vinného z prečinu krádeže podľa obžaloby, avšak nepodmienečný trest odňatia slobody považoval za neprimerane prísny. Vzhľadom na pomery obžalovaného a jeho životnú situáciu navrhol uložiť alternatívny trest. Jeho výber ponechal na zvážení súdu s tým, že ako najvhodnejší a najhumánnejší sa mu javí peňažný trest, ktorého výšku ponechal na zvážení súdu.

7. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odpovedal na otázky ohľadne svojich osobných, zárobkových a majetkových pomeroch a poukázal na to, že škodu si bol u poškodeného odpracovať hneď na druhý deň po spáchaní skutku, keď odpracoval celý deň na jeho farme bez nároku na odmenu. Na záver navrhol uložiť peňažný trest a oľutoval spáchaný skutok.

8. Súd po vykonaní dokazovaní správou Obce Kolačkov, odpoveďami na lustrácie - v databáze súdov, v Generálnej prokuratúre, v odpise z registra trestov, v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, v Sociálnej poisťovni, vyšetrovacím spisom Obvodného oddelenia PZ Starej Ľubovni sp. zn. ČVS: ORP-55/SL-SL-2017 a spisom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/72/2018, výplatným lístkom za mesiac október 2019 a mzdovým listom za rok 2019 dospel k nasledovným záverom:

9. Obžalovaný spáchal skutok, ktorý je predmetom tohto konania, v skúšobnej dobe uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/72/2018 zo dňa 4.7.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.7.2018. Týmto trestným rozkazom bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona (skutok spáchaný 17.1.2018, kedy si prisvojil 1 ks drevnej hmoty z lesného pôdneho fondu; v tom čase bol ešte obžalovaný mladistvý) a bol mu uložený trest odňatia slobody na 2 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na 18 mesiacov. Okrem toho z odpisu z registra trestov a pripojeného spisu Obvodného oddelenia PZ v Starej Ľubovni súd zistil, že proti obžalovanému (v tom čase ešte ako mladistvému) bolo vedené trestné stíhanie Obvodným oddelením PZ v Starej Ľubovni sp. zn. ČRP: ORP-55/SL-SL-2017 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, ktorého sa dopustil dňa 2.1.2017. Toto konanie bolo skončené uznesením Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni sp. zn. Pv 103/17/7710-8 zo dňa 4.7.2017, ktorým bol schválený zmier medzi obvineným a poškodenou spol. Wood Services International, k.s. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.7.2017. Okrem toho bol obžalovaný uznaný vinným aj z jedného priestupku, ktorého sa dopustil dňa 18.3.2019 tým, že nepožiadaval o vydanie občianskeho preukazu, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 30 eur. Z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne, nebol riešený komisiou pre verejný poriadok. Obžalovaný od mája 2019 pracuje a jeho čistý priemerný mesačný príjem je okolo 670 eur.

10. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu, súd ho uznal vinným zo skutku uvedeného v obžalobe.

11. Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadnil zásady pre ukladanie trestu, ktoré sú upravené v § 34 ods. 1 a 4 Trestného zákona. Je pravdou, že v danom prípade sa obžalovaný skutku, ktorý je predmetom obžaloby v tomto konaní, dopustil po necelých 14 mesiacoch od spáchania predošlého skutku, za ktorý bol uznaný vinným z prečinu krádeže trestným rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/72/2018, a to v skúšobnej dobe podmieneného odkladu predošlého trestu odňatia slobody. Takisto je zrejmé, že ešte rok predtým bol obžalovaný stíhaný za prečin krádeže drevnej hmoty. Obžalovaný sa teda 3 roky po sebe dopustil skutku kvalifikovaného ako prečin krádeže, čiže individuálnej recidívy, a to úmyselným konaním. Z tohto pohľadu je skutočne možné uvažovať aj nad uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Na druhej strane však súd prihliadol na následok spáchaného prečinu, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pre spáchanie trestného činu krádeže dreva z lesného pozemku nie je rozhodujúce, aká škoda vznikla, teda škoda nie je pojmovým znakom tohto prečinu. V rámci spôsobeného následku však súd prihliadal na výšku spôsobenej škody, ktorá vznikla vo výške 0,26 eur (v tomto smere súd v súlade so zásadou in dubio pro reo vychádzal z nižšie určenej škody, keďže táto bola tou istou spoločnosťou ohodnotená dvakrát, a to rozdielne bez vysvetlenia zmeny svojho stanoviska; z úradnej činnosti súdu sa javí, akoby táto zmena súvisela s tým, či škoda bola ohodnocovaná pre účely priestupkového alebo trestného konania, čo však nemôže byť kritériom pre určenie výšky škody). Obžalovaný sa na druhý deň po spáchaní skutku dostavil na farmu poškodeného a odrobil tam jeden deň bez nároku na náhradu mzdy v úmysle odpracovať si spôsobenú škodu. Obžalovaný sa od mája 2019 zamestnal, a to na dobu neurčitú, doposiaľ pracuje, pričom zo svojho zárobku prispieva aj svojej matke na jej potreby a potreby jeho súrodencov, ktorý žijú v sociálne slabších pomeroch. Od spáchania skutku sa obžalovaný nedopustil žiadneho ďalšieho skutku, za ktorý by bol stíhaný v trestnom konaní. Od kedy pracuje, väčšinu mesiaca sa zdržiava v práci, kde pracuje okolo 10 hodín denne, teda väčšiu časť dňa strávi v práci. V dôsledku toho sa v mieste trvalého bydliska, kde došlo k individuálnej recidíve, zdržiava len veľmi málo (asi 5 dní v mesiaci). Svoj skutok oľutoval, čo je poľahčujúcou okolnosťou. Aj uvedené skutočnosti nasvedčujú snahe obžalovaného začleniť sa do spoločnosti a viesť život bez ďalšej trestnej činnosti.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, pri nezistení prítiažujúcich okolností (predchádzajúce odsúdenie je pojmovým znakom spáchaného skutku, preto ho súd v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zákona nemohol posúdiť ako prítiažujúcu okolnosť), po zohľadnení skutočnosti, že trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom je najprísnejším trestom a že ani spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia nemusí automaticky znamenať uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody (najmä po zohľadnení okolností tohto ktorého prípadu), súd dospel k záveru, že v danom prípade je možné dosiahnuť účel trestu aj iným trestom, ako nepodmienečným trestom odňatia slobody. Súd pri tomto závere okrem vyššie uvedených okolností prihliadol aj skutočnosť, že predošlé dve trestné stíhanie boli vedené proti obžalovanému ako proti mladistvému. Obžalovaný je vo veku, kedy začína produktívny život a navyše pracuje (čo v jeho komunite nie je vždy samozrejmosť). Aj keď trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti zabránením páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, nepochybne má zároveň vytvoriť podmienky

na jeho výchovu, aby viedol riadny život. V danom prípade preto ako najvhodnejší trest súd vyhodnotil peňažný trest. Trest domáceho väzenia sa súdu nejaví ako vhodný trest, a to jednak vzhľadom na dĺžku pracovných povinností obžalovaného, čím by sa miňal účinku, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že v domácnosti obžalovaného v mieste trvalého bydliska nie je zavedená električka, čo je potrebné na sledovanie výkonu tohto trestu. Podobne trest povinnej práce sa nejaví ako vhodný vzhľadom na dĺžku pracovného času obžalovaného, keďže tento trest má obžalovaný vykonať vo svojom voľnom čase. Pokiaľ ide o výšku peňažného trestu, v tomto smere súd pristúpil k výmere, v ktorej zohľadnil jednak príjem obžalovaného a jeho úspory, ako aj skutočnosť, že ide v danom prípade o tretí rovnaký skutok v priebehu troch rokov. Takáto výška (zohľadniac aj výšku spôsobenej škody) je podľa názoru dostatočným trestom, tak na odradenie obžalovaného od ďalšieho páchania trestnej činnosti, teda individuálnu prevenciu, ako aj z hľadiska generálnej prevencie a tiež aj na výchovu obžalovaného. Súd ešte poznamenáva, že do určitej miery výchovne na obžalovaného pôsobila aj reálna hrozba uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody (uloženého v trestnom rozkaze), ktorá nad obžalovaným visela do vyhlásenia rozsudku a ktorá mu stále reálne hrozí v prípade, že nezaplatí peňažný trest, resp. ak sa dopustí ďalšej trestnej činnosti. Súd preto uložil obžalovanému peňažný trest vo výške tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

13. V zmysle § 57 ods. 3 Tr. zákona súd zároveň ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody, a to v rozsahu 4 mesiacov, ktorý vzhľadom na vyššie popísané okolnosti prípadu a pomery obžalovaného súd považoval za dostatočný tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.